

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

בנאדם / נעם חורב

זה לא עניין של פוליטיקה, תבין –
זה לא קשור לשמאל או ימין.

זה לא עניין של דת או של גיל
או איזה פתק תשים בתשעה באפריל.

זה לא עניין של מה נכון או לא נכון
זה לא קשור לכלכלה או ביטחון.

זה לבלוע את הרוק ולספור עד חמש
לפני שאתה פותח באש
זה לזכור שהכל כאן גם ככה נפיץ
זה להניח את הנשק לפני שאתה
מפציץ.

זה לברור כל מילה, לרכך את הלב
לפני שאתה הופך אח לאוייב
זה לזכור שאנחנו, כולנו, שונים
יש טירוף שם בחוץ, לא צריך גם
בפנים.

זה לסגור את הפצע
לעצור את הדם
זה לא עניין של פוליטיקה,
זה ענין של להיות בנאדם.

עלון 1527 – 29/3/19

פתיח

תחרות היא נשמת אפה של התנהלות מודרנית. משחר נעורינו מחנכים אותנו לפעול רציונלית על פי כללי הגיון ושכל ישר, לבדוק ולבחון בשבע עיניים בטרם נחליט (או הגוף המייצג אותנו יחליט) מי האיש הראוי למשרת יו"ר הקיבוץ, מנהל העסקים, המזכיר או כל משרה ציבורית רמה אחרת; ואנחנו הולכים לקלפי מתלבטים ומכריעים; קל וחומר וביתר שאת, כאשר **אנו** נדרשים לבחון מספר חלופות בטרם נשלוף את ארנקנו ונקזז ממנו את מה שדורש נותן השרות. זו מהותה של דמוקרטיה!

הקדמה זו באה לתהות על קנקנה של החלטה 'תמוהה' (לטעמי) שקיבלו קברניטי אשדות משכבר הימים וראויה לבחינה מחודשת, הקובעת שבעל רכב השייך ל-רשת מסויימת אפילו הוא חבר הקיבוץ, אינו רשאי להכניס את רכבו למוסך כללי הנמצא מעברו השני של הכביש, כדי שלא לפגוע בפרנסתו של מוסך הרשת. אילו מדובר בדגמים משנות יצור מתקדמות שהן תחת אחריות היצרן, זה ברור ומובן מאליו, אבל כאשר מדובר בדגמים ישנים, שאת חלפיהם ניתן לרכוש בכל מוסך אחר במחירים השווים לכל נפש, הדבר נוגד כללי הגיון ושכל ישר.

לא מכבר פניתי בעניין למנהלת העסקים שלנו שהסבירה לי שזו החלטה היסטורית של הקיבוץ שאיננו מתכוונים לשנותה. כן הגיון כלכלי, לא הגיון כלכלי. מה זה חשוב.

ואני, הקטון באלפי מנשה, ועוד כמוני, נדרש לכתת רגלי למוסכים אחרים, לוותר על הנוחות ולשלם על כך מחירים בלתי סבירים בעליל.

רשימה זו אינה באה להתריס כנגד מישהו או משהו, אלא לשאול שאלה קטנה אחת.

מדוע?

שבת אביבית ושטופת שמש!!

אבנרון

פלח מפלחי הישוב – אגש"ח - הקיבוץ

הישוב ותושבים שאינם חברי קיבוץ לא משתפים את הקהילה בעסקים שלהם לעומת חברי הקיבוץ שמעבירים חלק מרווחי העסקים שלהם להנהלת הקיבוץ ורק חלק קטן לוקחים / מקבלים לעצמם.

אולי זה המקום לספר שלעומת חבר ההרחבה ותושב ש - 900 ₪ (75 ₪ x 12) מהמיסים שלו בשנה מופנים לטובת הבריכה. הקיבוץ מוסיף ומשלם על כל חבר קיבוץ עוד 500 ₪ בשנה לבריכה, בנוסף על ה - 900 ₪.

כמה יפה - בנסיעה באופניים בשדות הקיבוץ אני נפעם ממראה השדות: החיטה הגבוהה בדיוק כמו בשיר "ים השיבולים" של הגבעטרון, צמחי החומס, שורות השעועית שרק לא מזמן נשתלה, שורות המלונים והאבטיחים עם כיסוי פלסטיק ובלי כיסוי פלסטיק, מראות מרהיבים שמרחיבים את הלב.

גם בתוך הקיבוץ: הדשאים הירוקים (הנקצרים תדיר), מרווה אינדיגו לוחבת באי הצמחייה בכניסה הדרומית לחדר האוכל ושאר רב שנתיים והכל מבושם בריח פריחת ההדרים.

כמה נעים - כל פגישה שלי עם שרה הראל (עוד מעט 87) מרחיבה לי את הלב. שרה מספרת לי כמה היא אוהבת את הקיבוץ, כמה טוב לה בכל תחום מהאוכל והשירות בחדר האוכל והכל בו דרך הליווי בענייני בריאות, הדירה שלה, הקלנועית ולא פחות חשוב משפחותיהם של ילדיה, הנכדים והנין הגרים בקיבוץ והביקורים של אלו שלא גרים כאן. האושר של שרה הראל מביא לי אושר. כשאני מספר לה על חברים שמתלוננים על החיים פה היא מסבירה לי שזה עניין של בחירה אישית על מה ואיך להסתכל בחיים. תודה לשרה. בריאות!!

שבת שלום 'ונתן אלה' - מזכיר הקיבוץ

לאחר שפרסמתי בדף לחברי הקיבוץ שענייני חינוך, תרבות, בריכת שחייה, שמירה, תאורת רחובות, חצר וגדר, מועדון בית קרפ, כבישים (חורים וסימונים), מגרשי משחקים - אינם באחריותי אלא באחריות "הועד המקומי" (בראשות ניב ליש - יו"ר, גלעד גורן - מזכיר) דווח לי שבשולחנות חדר האוכל עלתה שאלה, אז מה עושה מזכיר הקיבוץ?

בעמוד הבא, דף שייצרתי (עיצוב דני שיפר) שמנסה לענות על השאלה הזו.

מתוך הרשימה מטופלים עכשיו במיוחד:

עם אדמית פלג, **הכנות לקבלת 20 צעירים לחברות בקיבוץ** (ראה כתבה של אדמית בעלון זה), בעיקר ניסוח סופי של ההסכמים (בעזרת עורך הדין שלנו יונתן גולדשטיין), סידורים טכניים שונים ומענה למקריים פרטיים.

משקיע זמן, ביחד עם אריק ראובני, ואדמית בניסיון לסגור את נושא **פיתוח תשתיות בשכונה החדשה** על ידי המועצה האזורית. וגורמים נוספים.

עם ניב ליש ועורך הדין (גולדשטיין) עוסק ב**שיוך דירות לחברים וליורשים** בכלל ובמקרים פרטיים בפרט.

עם יוסי בן פורת בה**כנות תכנית השקעות לשנת 2019**.

עם שמוליק, עמית ויוסי טיפול בדרישת רמ"י ל**הסדיר "שימושים חורגים"**.

עם זהר יחיאלי **בענייני רווחה וסיעוד**

ויש עניינים משפטיים ואישיים למיניהם.

כספים אני משער שזר המסתכל על הדף המצורף, יתפלא על גובה הכנסות הקיבוץ לעומת גובה ההכנסות של שני הגופים האחרים.

ההסבר, הכנסות הקיבוץ נובעות מתשלום גובה יחסית - 375 ₪ שמשלם כל חבר קיבוץ בנוסף על ה - 175 ₪ שהוא משלם לוועד "מתיישבי אשדות יעקב איחוד" וגם מהכנסות הקיבוץ מעסקיו. כידוע חברי

ממזכיר הקיבוץ - המשך

ליל סדר - פסח תשע"ט,

יום ו' 19/4/2019

להברי, תושבי, ואורחי

אשדות יעקב

בליל הסדר השתא, נחגוג בחדר האוכל

את ליל הסדר

עם אלון תמיר

התכנסות בשעה 18:30

תחילת הסדר - בשעה

18:45.

להזכירכם, באמצע התוכנית נסעד את המנה הראשונה (מרק ס קניידלך וגפילטעפיש) ורק לקראת תום התוכנית נסעד בנחת את ארוחת החג העיקרית.

אנא, דאגו שהילדים לא יגיעו רעבים.

השנה החלטנו לחזור לעבודה עצמית כדי להוריד את מחיר הארוחה לסועד, ע"י שילוב נציגי משפחות בהגשת האוכל וחסול השולחן.

בהכנת מסיבת ליל הסדר: סידור מקומות הישיבה, עריכת השולחנות, תפריט המזון, התכנית והקישוט, דפי עיסוק לילדים, הושקעו, הרבה שעות עבודה.

הבה נכבד את העוסקים במלאכה.

לרווחת והנאת המסובים לסדר,

נשמור על השקט,

נגיע בזמן כדי שנוכל להתחיל

כמתוכנן.

בברכת חג שמח וכשר,

צוות החג.

מבנה ארגוני אשדות יעקב איחוד

ועד מקומי	נוף אשדות	קיבוץ
הרחבה+תושבים+ קיבוץ= 886 נפשות הכנסות: 800,000	הרחבה+קיבוץ= 622 נפשות הכנסות: 600,000	279 נפשות הכנסות: 4,000,000
תקציב גביה+הנהח"ש	תקציב גביה+הנהח"ש	תקציב גביה+הנהח"ש
תאורת רחוב	עלון	עלון
מגרש משחקים	תרבות	2 חגים
נוי ציבורי	צעירים	נוי
כבישים	צמ"ד	צעירים
מדרכות	צח"י	צמ"ד
בטחון שער, תאורת גדר	חינוך מיסים: 175 ש לחבר	קרקעות
מיסים דרך הארנונה		תכנון
		בנייה
		רווחה
		שיוך דירות
		עסקי קהילה מיסים: 375 ש לחבר

קליטה לחברות באשדות

וסבא במקום שהוא תבנית נוף ילדותם, כן ירבו.

לכבוד האירוע המשמח נקיים ביום שבת 27.4.19 בבוקר אחרי הפסח אירוע קהילתי חגיגי לחברות וחברינו החדשים.

כחלק מההכנות לקראת הקלפי עתידה להתקיים אסיפת חברים לאישור המעמד. בשבועות הקרובים נפרסם הן בדפי 'ניבים' של יונתן והן ב'עלון אשדות' דפי הכרות על המשפחות החדשות כפי שכל משפחה בוחרת להציג את עצמה.

וכמו שיונתן אלתר אמר לי לאחרונה שהוא עובר מ **TO DO list** ל **TODA list**....

אני רוצה להודות לצוות קלי"ק באשדות (קבלה ליווי קליטה) אשר עובד לאחרונה באינטנסיביות על מנת לקדם מהלכים. **ראלי ראובני יו"ר הצוות, יאיר בן דוד, עמית ניב דניאלה עידו. תודה לאריק ראובני** שמזיע מול הרשויות ומשרדי הממשלה (לא עניין של מה בכך) **ליוסי בן פורת** על העיסוק בתשתיות.

תודה לענת לוזון על ניהול הצד הפיננסי, לעמית אורלנד ושמוליק לשם על זמנם כשאנו זקוקים להם. ליונתן אלתר על עבודה צמודה ומאומצת.

הזמן קצר ומלאכתנו רבה ניפגש בקלפי.

שבת שלום

אדמית פלג – קלי"ק באשדות

זוה הרגע הנה באה השעה..... קליטה לחברות באשדות

שמחה ונרגשת לבשר שביום ראשון 14.4.19 עוד לפני ערב חג הפסח נקיים באשדות קלפי ובו נקבל לחברות 10 משפחות חדשות. כל המשפחות כולן מתגוררות ביישוב מזה מס' שנים ומחכות בכיליון עיניים ליום המיוחל. קיום מעמד הקלפי מצליח להתממש תודות למהלך שהתחילו קודמינו בתפקיד דורון רוזנבלום וזהר יחיאלי, מהלך שיונתן אלתר ואנכי ממשיכים ומקדישים לו זמן ומאמץ רב!

לקראת הקלפי ביום ראשון נקיים ביום שישי שלפניו ב 12.4 חתימת הסכמים עם כל משפחה. משפחה שמגיעה למעמד החתימה והקבלה לחברות עברה פגישות עם ועדת קבלה/קליטה, אבחונים אישיותיים והתאמה לחיי קהילה, מבדקים כלכליים ופנסיה מוסדרת. כל משפחה משלמת דמי כניסה לקיבוץ (בני קיבוץ מקבלים 50% הנחה בדמי הכניסה) ועוד סכומים לא מבוטלים לקראת הבנייה בשכונה.

אם לוקחים בחשבון שלמשפחות אלו יש / יהיו ילדים בגיל הרך בשנים הקרובות + משכנתא + הזמן שהמתינו עד לרגע הזה הרי שהמאמץ הכלכלי וההתגייסות המשפחתית שהן עושות הוא רב וזאת משום **שבחרו לקבוע את ביתם באשדות!** בנים ובנות אשדות שבחרו להביא הנה את בני/בנות הזוג ולגדל ילדים במעטפת קהילתית ע"י סבתא

סיכום מועצת חינוך מיום 24/2/19

<p>✓ על הסקר השיבו 77 הורי ילדים מתוך 97 ילדים שלא רשומים במערכת החינוך החברתי.</p> <p>✓ 30% מכלל ילדי אשדות יעקב (איחוד ומאוחד) לא רשומים במערכת החינוך החברתי. (97 ילדים).</p> <p>✓ בגיל הנעורים (ט' עד י"ב) כ 50% לא רשומים במערכת החינוך החברתי.</p> <p><u>החלטת מועצת החינוך:</u> הרחבת מעגלי השיח בקרב ההורים ושיתוף הציבור על מנת לקבל החלטות כיצד מרחיבים את מספר המשתתפים בחינוך החברתי קהילתי של אשדות יעקב. במהלך השבועות הקרובים יימשך הדיון הציבורי בנושא.</p> <p>4. דו"ח מצב כספי של מערכת החינוך – בדו"ח ביצוע תקציב לרבעון האחרון של 2018 (חודשים ספטמבר עד דצמבר) עולה כי נוצר גרעון תפעולי לא מתוכנן. הסיבות לגרעון כתוצאה מהוצאות שהיו מחויבות מהמציאות אך לא היו מתכונות בתכנית העבודה השנתית עליה מתבסס התקציב.</p> <p>מנהלי מערכת החינוך החליטו על צעדים משמעותיים לכיסוי הגרעון לרבות הוצאה אל הפועל של מהלך התאמות בכח האדם בבתי הילדים וכן עצירה של הוצאות לא חיוניות. המהלכים הללו ומהלכים נוספים שינקטו בחודשים הקרובים בשילוב עם מגמה מבורכת ורצויה של כניסת ילדים למערכת בחודש האחרון צפויים לאזן את הגרעון עד לסוף השנה. מנהלי המערכת מחויבים למציאת דרכים לכיסוי הגרעון.</p> <p>גדי נחום -יו"ר מועצת החינוך</p>	<p>אישור פרוטוקול 23.12.2018 – פרוטוקול אושר</p> <p>1. עדכון כוח אדם 'אשדוטי' – ורד מנהלת 'אשדוטי': נמצאים בפער בגיוס עובדים. חסרה מובילה בפעוטון תמר + סייעת בגן. נעשים מאמצים גדולים לאיתור העובדים. לאחר התייעצות וחשיבה משותפת עם מנהלות מערכת הגיל הרך בישובים שכנים, יש כוונה לשתף ולבקש תמיכה וליווי בנושא ברמת המועצה האזורית.</p> <p>2. המשך דיון תקצוב פעילות נוע"ל – בדיון הקודם במועצת החינוך מה 25.11.2018 סוכם לקיים דיון נוסף עם ההורים. בדיון הראשון נכחו 15 הורים, בדיון השני שני הורים.</p> <p><u>על הפרק:</u> א. גביית דמי חבר חודשיים בסך 15 ש"ח לפעילות הנוע"ל עקב הגדלת דרישת התשלום של הנוע"ל לתשלום מלא. המשמעות הגדלת התשלום פי שלושה. עד היום מערכת החינוך שילמה עבור הרשומים בה את דמי החבר. ב. גביית תשלום חודשי בסך 80 ₪ (800 ₪ שנתית, לא כולל חודשי יולי אוגוסט) עבור מפעלי נוע"ל.</p> <p><u>החלטת מועצת החינוך:</u> א. מועצת החינוך לא מאשרת גבייה נוספת של 15 ₪ דמי חברות נוע"ל. מערכת החינוך תממן את העלות הנוספת בשנת הלימודים הנוכחית. ב. בחודש מאי 2019 יתקיים דיון במועצת החינוך לגבי גביית הכספים בשנת הפעילות הבאה תש"פ. 3. הצגת נתונים סקר הורים של ילדים שלא רשומים במערכת: ✓ במהלך חודש ינואר נערך סקר מקוון בקרב ההורים <u>שילדיהם (א' עד י"ב)</u> <u>אינם רשומים</u> במערכת החינוך החברתי. מטרת הסקר הייתה איסוף מידע לגבי הסיבות לכך שהילדים לא רשומים במערכת החינוך החברתי.</p>
--	---

עדכונים על תהליך התקדמות היוזמות יחד וביחד

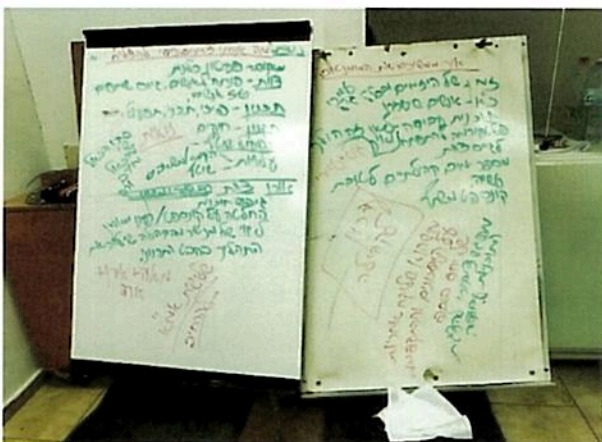
3. **הכנת תכנית עבודה - היוזמים קיבלו** פורמט של תוכנית עבודה שיעזור להם לבצע תהליך מסודר של בניית היוזמות והוצאתה לפועל בחשיבה על כל הפרטים והתקציבים, תכניות העבודה יוצגו במפגש פתוח לציבור של ההנהלות: נוף אשדות והקיבוץ.
4. **מנטור מהקהילה -** אנו ניתן לכל היוזמים אפשרות להיעזר במנטור מהקהילה שילווח את הקבוצה בהיבטים המקצועיים ואו הניהוליים.
5. **מפגש יזמויות -** אני מנסה לקדם מפגש ליזמים ולציבור בנושא כלים לקידום והובלה של פרויקטים. על ידי המרכז ליזמות ולחדשנות כנרת.

זהו עד כאן, כפי שציננתי היה מפגש אנרגטי עם הרבה רעיונות, ומאוד אפקטיבי, יצאנו עם תובנות שמקדמות אותנו להשגת המטרה.

אמשיך לעדכן באמצעי המדיה השונים שלנו,

עד לפעם הבאה – שבת שלום

סמדר

שלום לכולם, מידי פעם אעדכן פה ובמיילים על התפתחות התהליך שלמעשה התחלנו במפגש הציבורי בו בחרנו 3 יוזמות קהילתיות שנמשיך לפתח אותן עד לכשיקרו.

היוזמות הן:

משחקייה - יזמית - נואית ברגר, שגייסה צוות שממשיך איתה ומקדם איתה את הקמת המשחקייה.

מרפסת משותפת - בר מקומי - היוזמים הם אורן ראובני וארד בן דוד, שצירפו את מאיה אלתר ויצרפו עוד שותפים.

פיקוס חי - מתחם פעילות למשפחות בטבע- היוזמים הם גיל אלתר ועמרי מנטל, ויצרפו עוד שותפים למיזם.

מי שרוצה להצטרף לצוותי החשיבה, וההקמה של היוזמות, מוזמן ליצור קשר עם היוזמים /או איתי.

בתאריך ה- 17.3 נערכה פגישה רבת משתתפים שמטרתה הייתה לסכם את התהליך עד כה ולראות מה צריך להמשך על מנת שהיוזמות אכן ימומשו.

הפגישה הייתה מוצלחת מאוד, היו אנרגיות של עשייה, רצון אמיתי להוציא לפועל את היוזמות ולהוביל לכך שיהיו אבן שואבת למפגשים קהילתיים לכלל הקהילה.

כמה דברים שעלו בפגישה:

1. **גיוס צוותי עבודה-** היוזמים מזמינים אנשים שייקחו חלק בעשייה ויצטרפו אליהם, הן בשלב החשיבה והפיתוח, והן בשלב היישום בפועל והניהול השוטף.
2. **ריכוז על של כל הפרויקטים -** יש צורך במשהו שיעדכן את הקהילה, ילווה את התקדמות הפרויקטים, יסייע היכן שצריך... לקחתי זאת על עצמי ואלווה את עד למימוש היוזמות ולקראת שנה הבאה לקריאה ליוזמות נוספות.

המתרגם שיחה עם אלתר אופיר

לעבודה ברפת, אותה ניהל אביה, ברוך גולדשמיד. על הקיר בסלון של אלתר, תלוי ציור קיר של פרה נחלבת ביד, מעשה ידיה של הציירת ציפורה דובי. החולבת היא כמובן דינה.

אלתר שהשתחרר מעט לפני דינה, נכנס לעבוד אצל קבלן בהקמת תחנת כח תת-קרקעית. גרנו ברחוב קטן בהרצליה, הוא נזכר, כאשר רבע מתושבי הרחוב היו חברי 'אגד', ואבי רצה מאד שגם אני אצטרף לחבורה. על נישואים לבת קיבוץ לא רצה אביו לשמוע כלל, וכאשר נודע לו, כמעט נפל מהכסא. יום אחד הוציא אביו מן הארון 'בוחטה של שטרות' והודיע לבנו שלמחרת אנחנו נוסעים למרכז 'אגד' בהרצליה לקנות מניה. אלתר לא התלהב מן ההצעה, ומאחר שבכל מקרה תיכנן לעזוב את הבית, החל לבקר באשדות את חברתו דינה - חברות שלימים הפכה לברית נישואים. הגעתי לאשדות בעקבות דינה, הוא נזכר, ולא היה לי קשה כלל. פשוט זרמתי איתה. הצטרפתי לאשדות ביולי 56 בחום הכי גדול, הוא נזכר, קיבלנו חדר משותף בשכונה שכבר איננה מדרום לארכיון, ומאז אני חבר אשדות. בתקופה ההיא, מעט אחרי הפילוג, חלק מהמבנים היו מחולקים בין אנשי אשדות איחוד ואנשי אשדות מאוחד, כאשר האסס וגם המוסך נותרו משותפים לתקופת מה. באופן אישי הייתי מיווד עם אנשי המאוחד, במיוחד עם אמנון שור (בנו של הגנן המיתולוגי יעקב שור) שהיה חבר טוב שלי, והיינו בין היחידים בקיבוץ שגידלו כלבים. אפרופו הפילוג, חשוב לאלתר להדגיש שאף לא עורך דין אחד היה מעורב בתהליך, ולמרות המורכבות והרגישות העצומה, נטלו בו חלק שלושה אנשים בלבד: נציג של תנועת איחוד הקבוצות, נציג של תנועת הקיבוץ המאוחד ונציג מטעם ההסתדרות, שלושתם נטולי השכלה משפטית. היום לא היה עולה על הדעת לעשות צעד דומה בלא ליווי משפטי צמוד...

המשך בעמוד הבא

כאשר אנחנו נפגשים בסלון ביתו לשמוע על מפעלו החדש-ישן כמתרגם ביוגרפיות וכתבי עת מאידיש לעברית, אני מחמיא לאלתר שהוא נראה צעיר וחיוני מכפי גילו. אלתר משיב לי שזה בזכות החיים הטובים שהיו לו עם דינה ז"ל, שעבורו היתה אם וגם אחות, שהרי אמו נפטרה כשהיה בן תשעה חודשים ואחות מעולם לא היתה לו. משפחתו של אלתר שכללה את אביו, אמו החורגת ואחיו הגדול ממנו בשנתיים, עלתה ארצה ב-49. התחלנו משער העליה הוא מתאר, משם אל 'בית העולים' שבהמשך הפך למעברת גילן וכעבור שנתיים וחצי לבית הקבע בהרצליה. אין לי שום זיכרון רע מהתקופה ההיא, אומר אלתר. אחיו הבכור של אלתר, שהתגייס לצבא זמן קצר לאחר עלייתם ארצה, מצא את מותו ב-1950 בתקרית מול סיור מצרי באזור טאבה, והוא נותר בן יחיד לצד אביו ואמו החורגת.

השם אלתר ('ישיש' באידיש) לא היה מקובל אצל הצברים, מספר אלתר, ונדנדו לי אין ספור פעמים שאחליף אותו לשם עברי, אך סרבתי בתוקף, כי מעולם לא ברחתי מהעבר שלי, מה גם שאחי הבכור ז"ל היה מאד חולה בקטנותו, ובמשפחה דתית נהוג שנגד עין-הרע נותנים שם של אחד הסבים, ושמו של הסב מצד אימי היה אלתר דוד.

בצבא שירתי בבסיס אימונים של פיקוד מרכז בעוד דינה שרתה בבסיס דומה של פיקוד דרום בבית גוברין. מאוחר יותר, התאחדו שני בסיסי האימונים לבסיס אחד ליד בית-ליד, שם עסקנו בין השאר בהדרכת מושבי עולים באזור עמק חפר. חלוקת דברי הדואר, נזכר אלתר, נעשתה בארוחת הצהריים, כאשר הרס"פ קורא שמות וכל אחד בתורו ניגש ומקבל את המכתב או החבילה. כשקרא הרס"פ בשם 'גולדשמיד' ניגשתי אני, ויחד עימי ניגשה חיילת נאה, שבדיעבד התברר לי ששמה דינה גולדשמיד, וכך הכרנו והתאהבנו. המצחיק הוא שלאחר נישואינו, שם המשפחה המשותף עוברת מגולדשמיד (שפרושו באידיש 'צורף'), לאופיר. דינה שהשתחררה מעט לפניו, נכנסה

המתרגם - המשך

סיזיפית יום ולילה, שארכה קרוב לחצי שנה, סיימתי את מלאכת התרגום והעברתי את 328 העמודים הכתובים כתב יד קריא (ילצערי אני לא מספיק מיומן בהקלדה!) לידי פרופסור קובנר, תוך שאני מקפיד על כך שהתרגום יהיה נאמן ביותר לשפת המקור.

מן הכתובים עולה שמדובר בחייל יהודי ששרת בצבא שהוא מאד אנטישמי, שכל הקצינים בו שיכורים, כאשר המלחמה מתנהלת על שטחים בחבל מנג'וריה שבסין. הרוסים, כך מסתבר מן היומן, מיעטו בערך היפנים והמוטו שלהם היה שכאשר נזרוק לעברם את כובעי החורף (שפקותי) הם ייכנעו מיד, אלא שהמציאות היתה שונה בתכלית, והיפנים הביסו את הצבא הרוסי המגושם בלא תנאי. במהלך המלחמה שארכה כשנה, גייסו הרוסים כוחות יבשתיים וימיים גדולים, ולמרות היתרון הכמותי והאיכותי, היפנים הכריעו אותם, כאשר ביום אחד הם מחסלים את הצי הרוסי המפואר.

תבוסתה של רוסיה במלחמה הכתה בהלם את העולם כולו. העובדה שמדינה לא מערבית הצליחה להביס בשדה הקרב מעצמה גדולה כרוסיה, הפיחה רוח חיים בתנועות אנטי-קולוניאליות בעולם כולו.

כותב היומן מספר שכאשר פרצה המלחמה, הוא גויס במסגרת יחידות המילואים ללא התחשבות במצבו המשפחתי, ועלה לרכבת לסיביר, מסע שארך חודש ימים על אגם קפוא, עד הגעתם לחזית במנג'וריה שם התנהלה לחימה עקובה מדם. הוא מתאר תלאות שעבר במלחמה ועל התעללות אליו מצד קצינים. היומן שהוא דל למדי מבחינת התאורים המופיעים בו, נכתב על גבי פיסות נייר, בהם לא מוזכרים שמות מפקדים אלא תיאורים טכניים בלבד (קמנו, חפרנו וכו'). אין בו נראטיב של ממש, אומר אלתר, אלא ראשי פרקים כמו: הגיוס, הנסיעה לחזית, הקרבות וכד'. היומן שכתוב באידיש עממית

סוף בעמוד הבא

אם יש דבר שאלתר, האוטוידקט השנון בעל הידע האינסופי, באמת מצטער עליו, היא העובדה שלא למד לתואר אקדמי, כי באיזשהו שלב התואר נעשה משמעותי וחשוב. מאידך הוא למד בקורס הדו-שנתי באפעל אצל מיטב המרצים, קורס שהיה בעבורו חוויה אינטלקטואלית יוצאת דופן.

מתרגם מאידיש לעברית

את בקיאותו בשפת היידיש (כמו בעוד שפות שאותן הוא דובר על בוריין) יישם אלתר לאחרונה לתרגום של כתב יד בן 115 שנים שנכתב בידי חייל מילואים יהודי-רוסי העונה לשם דוד קרייזיל, במהלך מלחמת רוסיה יפן. מלאכת התרגום שהסתיימה לפני כחודש, באה בעקבות קשר שנוצר בינו לבין פרופסור **רותם קובנר** בתיווכו של **רן אמיתי**, שקובנר הוא המנחה שלו לעבודת הדוקטורט. באחת משיחותינו, מתאר אלתר, גילה לי קובנר שהתגלגל לידי יומן באידיש מאותה מלחמה עקובת דם, שהוא רוצה לשלבו כמקור בספר, אך לא הצליח עד כה למצוא לו מתרגם. אני אומר אלתר, שכבר תרגמתי בעבר מספר ביוגרפיות מאידיש לעברית, הרמתי את הכפפה, והחומר נשלח אליי. הסתבר שכתב היד שייך ללוחם שכתב אותו בעת מלחמת רוסיה יפן בשנים 1904/5. כתב היד נשמר אצל המשפחה שהיגרה לציילה, וכאשר נכדו עלה ארצה, הבין שמצוי בידי 'אוצר', שאת תוכנו ביקש לפענח. הנכד פנה למספר מתרגמים שבחנו את כתב היד אך איש מהם לא נענה לאתגר. לבסוף הגיע החומר לידי של פרופסור קובנר.

כאשר התחלתי במלאכת התרגום, מתאר אלתר, נתקלתי בלא מעט קשיים שנבעו מכך שאותיות כמו וו או יוד (אותיות שפת האידיש זהות לעברית) נכתבו בצורה זהה שיצרה לא מעט בלבול. עבורי כמתרגם, היה זה בראש וראשונה אתגר אינטלקטואלי 'לשבור את הקוד' של הכותב, ועמלתי על כך לא מעט, וכשפיצחתי את הקוד, המלאכה היתה פשוטה בהרבה, מה גם שכדובר רוסית לא היתה לי בעיה לתרגם מילים שנגעו למונחים צבאיים וטכניים. בתום עבודה

המתרגם - המשך

מי היה משה קנסקי?

שלט דהוי זה ניצב שנים רבות בכניסה למגרש הטניס הסמוך ל'בית קרפ'. ביקשנו לברר מיהו אותו משה קנסקי שעל שמו קרוי המגרש, ואת התשובה כרגיל קיבלנו באמצעות ארכיון אשדות.

בתקופת לימודיה בגימנסיה, הצטרפה רבקה ריקליס לתנועה החלוצית "דרור" (פרייהייט). בסיום ההכשרה עלתה לארץ עם בעלה, אברהם, שהיה גם המורה והמדריך שלה בתנועה. לאחר שנים ספורות ב"גבעת מיכאל" בנס ציונה, עברו לאשדות יעקב. רבקה התמידה שנים רבות במקצועה כמטפלת תינוקות. היא השתלמה בעצמה ואף לימדה והורתה למאות אמהות ומטפלות בהשתלמויות וחוגים שארגנה בסמינרים השונים של התנועה הקיבוצית.

את כספי הירושה שנפלו בחלקה של רבקה, היא תרמה בשנת 1978 לבניית מגרש טניס לזכרו של אחיה משה מוריס קנסקי וכן להקמת אולם הספריה במרכז החברתי-תרבותי.

אבנר

למדי, נחשב למסמך די נדיר, אך בהחלט לא יוצא דופן. אלתר מדגיש שרוב יושבי הפזורה היהודית שחיו בשטחי רוסיה, גליציה ופולין, כתבו דיברו וחלמו באידיש, ודווקא הציונות המודרנית היא שהביאה בהדרגה לחיסולה של שפה זו, כאקט של התנתקות מהגלות ויצירת אדם חדש.

לאחרונה מופנות אל אלתר עוד ועוד פניות לתרגם כתבים שונים מאידיש לעברית, והוא בוחן כל הצעה לגופה, משום שכל פרויקט כזה מנתק אותו מעיסוקים ותחומי עניין אחרים, וכאלה לא חסרים לו.

אבנרן

בריכה – העליה לקרקע

החול בגנים, על הבמה בפורים, ועוד. לשני הגשרים הישנים יש "רשימת המתנה" ובקרוב יוצבו מחדש להנאתנו.

ילדי הקהילה נקראו גם הם לדגל והגיעו לבלות בזמן איכות של גראפיטי על הקירות טרם פירוקם, צייד קרפדות ועוד חוויות ילדות רבות וטובות.

בימים הקרובים ימשיך פינוי האלמנטים הנדרש בהיקף הבריכה, ינוקה חדר המכונות מהציוד המיושן והבריכה תוכן ליציקה ראשונה שבתוכה ייפרסו צינורות חדשים.

קצת על העתיד הרחוק יותר :

אני נשאל על התוכנית ואיך תראה הבריכה, ואם עושים בסוף כך, או שאולי אחרת ועוד. לא אפרט כל פרט וכל שיקול ושיקול, עד שאסיים כבר אפשר יהיה לראות את הבריכה בשטח. כן אספר כי התוכנית נבנתה גם כמענה לדרישות רגולטוריות שלא משאירות מקום לשיקול דעת. לדוגמא, חלה חובה לבצע הפרדה מוחלטת בין בריכת הפעוטות לשאר הבריכה, הן בגוף הבריכה והן במערכות, ולכן, את חצי העיגול האייקוני יחצה קיר רחב כך שבצד אחד תהיה בריכה שעומקה 30-45 ס"מ ובצד השני "השאר". דוגמא נוספת היא שלבריכה שאורכה מעל 25 מ' יש דרישות תקינה שונות, שמשמעותן תוספת עלות משמעותית ביותר. אורך הבריכה כיום 33 מ', ולכן בהמשך היא תקוצר ל-25 מ' בכדי להמנע משיוך לקטגוריה הזו. הצד החיובי בעניין הוא שכל שיאי השחייה המקומיים יתבטלו, התחרותיים שבינינו יוכלו להרשם בדפי ההיסטוריה החדשים, ואף קצרי הנשימה שבינינו יוכלו לצלול את כל הבריכה לאורך.

קצת בטיחות לסיום:

1. כל אזור הבריכה הינו אתר בניה, עם רכבים תפעוליים ומפגעים לרוב. אין להכנס לבריכה. הנחיתי את הקבלן לבקש כל סקרו שנקנס להציף או לצלם לצאת ולעשות זאת מעבר לגדר. מקווה שתקבלו

סוף בעמוד הבא

רבות נאמר ולא מעט נכתב על בריכת השחייה. כעת הגיע הזמן לשים את המילים בצד, ולהתחיל בשלב המעשים, או "העלייה לקרקע" כפי שקראו לזה בעבר.

איך הגענו לשלב הזה ?

בחודש האחרון השלמנו את ההיבטים המשפטיים הנחוצים עת נוסח ונחתם ההסכם בין האגודה לבין האגשי"ת. העקרונות הוצגו, הוערו ואושרו בצוותים ובהנהלות השונות ונחתמו בזמן שיא.

בנוסף בחנו כמה אפשרויות, הגענו להסכמות והחלטנו על מסלול המימון לפרוייקט. הכוונה להלוואה שמגשרת על הפער התזרימי בין ההוצאה השוטפת, המיידית יחסית, לבין התקבולים לאורך השנים.

מגיעה מילה טובה לכל הצדדים על ההתגייסות למשימה והשלמת התהליכים בזריזות שאינה מובנת מאליה.

במקביל, לאחר תהליך התמחרות, איסוף המלצות והשוואות, נבחר הקבלן המבצע. מדובר בקבלן עתיר נסיון בפרוייקטים מסוג זה, שנחשב למוביל בתחום באזור הצפון ובארץ בכלל. זה קבלן שביצע עשרות עבודות דומות - הן בתוכנית והן בהיקף, אשר קיבלנו עליו המלצות חמות מגורמים שונים מעולמות תוכן שונים. לסיכום, אני מברך על התהליך עד כה ועכשיו יוצאים לדרך במרץ במטרה לסיים הפרוייקט בזמן.

אבל מה זה בעצם "בזמן" ?

לא מתיימר לכתוב כאן מועד מדויק, רק השבוע התחילו העבודות. יש לנו יעד אופטימי ומפתיע שאנחנו מכוונים אליו כך שישאיר לנו די והותר זמן לבלתי צפוי מראש. כן אומר שגם בתרחיש קצת פסימי את החופש הגדול נבלה כבר בבריכה.

קצת על ההווה והעתיד הקרוב:

הבריכה נוקתה מהציפוי הישן, פורקו אלמנטים מיותרים. ניסיתי למצוא שימוש חוזר בקהילה למה שיש לו ערך, וכך ניתן לדוגמא למצוא קטעי ציפוי PVC בארגזי

חדש על המדף

בריכה – העליה לקרקע – המשך

ספרים לנוער

אָמְרֵלְד יִלְדֵת-פִּיּוֹת / אֲשֶׁכֶר אַרְבֵּלִיךְ-בְּרִיפְמָן
סדרה בת ארבעה ספרים.
הצטרפו אל אמרלד ואל חבריה להרפתקה מופלאה, רצופת הפתעות, סכנות ואתגרים, ויחד תגלו את הקסם החזק מכול – קסם החברות והאהבה.

חלק א) פריחתה של רוז

חלק ב) יצורי הצל

חלק ג) סוד המאיה

חלק ד) הילדים האבודים

(מומלץ מאוד ע"י משפחת רוז)

טוֹבִי לוֹלֵנְס / טִימוֹתָה דָּה-פּוֹמְבֵּל סדרה בת שני ספרים.

בין ענפיו של עץ אלון עתיק חי טובי לולנב, נער בן שלוש-עשרה שגובהו מילימטר וחצי. חייו של טובי בסכנה – הוא נרדף ע"י עם שלם, העם שלו. אביו המדען מסרב לגלות תגלית מהפכנית שתשפיע על גורלו של העץ וכל תושביו... במרדף אחריו עומדת לצידו רק חברתו אָלִישָׁה

חלק א) טובי לולנס

חלק ב) העיניים של אָלִישָׁה

(מומלץ מאוד ע"י מאירה עשת)

מהסדרה הנסיכות הפיראטיות : **טופז / רוז לייסי**

סדרה המתפוצצת מאקשן ומעלה על נס ערכים כמו: עבודת צוות, תכרות, פוח בנות, אומץ לב ונאמנות!

לגדולים

מפורסמת בעל כורחה / אורלי קראוס ויינר
רומן סוחף ומרגש, מותח ושנון, הנוגע בנקודות הכואבות ביותר בחיינו, בתקופה שבה פרסום, תהילה וזוהר מזויף הפכו לחזות הכול.

אתה הבא בתור / גרג הורוביץ

"מותחן מסחרר" "מתח טהור שיחזיק אתכם ערים כל הלילה" (הרלן קובן)
"מותחן יוצא דופן ומקורי" (לי ציילד)

שבת שלום, **ברוריה**

זאת בהבנה. הוראות אלו נכתבו ב...אתם יודעים. אמשיך לשלוח עדכונים תכופים ותמונות בקהילנט, גם במטרה לספק את הסקרנות הטבעית.

2. כניסת הרכבים נעשית מצד דרום, מול רחוב הגולן. כנראה שיהיה קצת נזק למדרכה המשתלבת, אך הוא בר תיקון, וכל פתרון כניסה אחר היה גורר נזקים בלתי הפיכים לתשתיות או עצים. הסכנה המרכזית בנתיב הזה היא בחצייה של המדרכה המשתלבת, ולכן אני מבקש מכולם לתדרך את ילדיהם בנושא. הצוותים העובדים מתודרכים בנושא, הנחיתי שלא תבוצע שם תנועה של רכב כבד ללא מכוון, ולא נקל ראש בעניין. לא צפויה תנועה מסיבית של רכבים כבדים, אלא בימים ייעודיים של יציקות, עליהם נודיע מראש.

נקווה שההמשך ימשיך להאיר פנים

יניב ברקן

לתת טעם לחיים

שלומית דוד וערן אמסלם

השם 'מכללה' (מלשון מיכלול) והתואר 'סטודנטים' מלווים את 29 הבחורים והבחורות המוגדרים כבעלי צרכים מיוחדים. הם בני 21 ומעלה חלקם על הרצף האוטטיסטי, אחרים מוגדרים כבעלי לקות שכלית בדרגות שונות, אבל בבואם לכאן נפתחות בפניהם שלל אפשרויות בתחום הקוגניטיבי והתעסוקתי שמרימות אותם לגבהים. הסטודנטים מגיעים לכאן מדי בוקר בהסעות מכל אזור הצפון כדי לשהות כאן עד שעות אחר הצהריים אז יחזרו לביתם בבית שאן, טבריה, יקנעם ומקומות נוספים. השלב הבא שמתכננת ירדנה אמסלם הוא להעניק להם דיור בקהילה-הכוונה לבית מוגן שיוקם בטבריה ויאפשר לסטודנטים פעילות גם בשעות שלאחר הלימודים.

אין סיכוי למצוא כאן את כולם בו זמנית, אומרת שלומית, כי חלקם עובדים ב'שכר מותאם' בשניצליה בצמח, בעוף טוב, בדונה גרציה, שופרסל ועוד מקומות עבודה מאתגרים. יש ביניהם שמתנדבים במחלקה הקרדיולוגית בפוריה; מעבירים בדיקות למעבדה, מסדרים חלוקים ובעיקר נהנים, כי העיסוק הזה מעצים אותם. לא מעט מהם לומדים בחוג לתקשורת של מכללת כנרת סביב מקצועות הרדיו; לומדים כיצד לראיין

המשך בעמוד הבא

האווירה במכללת 'כישורי חיים' באשדות יעקב רגועה ונינוחה, יש שיאמרו 'כייפית'. חלק מהסטודנטים עסוקים באפייה ובישול בהדרכתן של **אורית והדס אופיר**, חלק אחר במלאכות יד שונות, והאחרים נמצאים מחוץ למכללה במסגרת יום עבודתם. המטרה שלנו היא להוות מקום פתוח ונגיש, אומרים מדריכי המכללה, ולכן שער הכניסה אינו סגור בשעות הפעילות.

שלומית דוד (40) מטבריה הגיעה למכללת כישורי חיים באשדות יעקב בספטמבר 2018 והחליפה את ישראל, שניהל את המכללה מספר שנים. 12 שנים עבדה שלומית (בעלת תואר שני בסוציולוגיה) כמנהלת פיתוח אירגוני ב'אמסלם טורסי' טבריה (בבעלות משפחת אמסלם) במהלך תקופה זו נחשפה לפעילותה של עמותת 'כישורי חיים' (מיסודה וניהולה של גברת **ירדנה אמסלם**) ואף התנדבה בה במסגרת 'אמץ סטודנט'. כשנודע לה שקודמה בתפקיד מבקש לסיים, ניגשה לבוס יעקב אמסלם לקבל את ברכתו, ואז הציגה את מועמדותה לתפקיד וזכתה, ומזה כחצי שנה היא מנהלת את המכללה. 'תחום בעלי הצרכים המיוחדים טבוע בדמי מעידה שלומית, אם לשלושה, 'וההכרות שהיתה לי כאן בעקבות התנדבותי, חידדה מאד את הרצון להקדיש את עצמי לתחום זה'.

לתת טעם לחיים – המשך

שמכשיר אותם להתמצא בסבך התחבורה הציבורית) כאשר כל אחד מודרך בהתאם ליכולתו וכישוריו. בשנה הבאה תיפתח כאן כיתה מיוחדת לאוטיסטים.

מכתב לנשיא המדינה

אחת הסטודנטיות הוותיקות במכללה היא **מירית** (35) שלקראת טכס הזכרון בנהריים כתבה מכתב אישי לנשיא ריבלין, שריגש אותו עד דמעות. ריבלין ענה לה במכתב רשמי: 'מירית היקרה, מרגש לקבל דברים שיוצאים מן מהלב ונכנסים ללב. צדקת שכתבת שמדינתנו מלאה באור, הרבה בזכות אנשים חמימים ויצירתיים כמוך, שמוכנים לעשות רבות למענה. המשיכי להפיץ אור בכל מקום אליו את מגיעה, חתם הנשיא.'

מסתבר שלמירית המשוררת המחוננת (3) מתברות שירים ועוד היד נטויה) יש חבר בקבוצה, סטודנט ששמו שמעון דהן, שמאושפז בימים אלה בגלל התקררות. היו לי חברים לפניו, היא מעידה, אבל עם שמעון יש לי תחושה של אהבה ראשונה. אני אוהבת את החיוך שלו את המבט. יש לו הרבה לב והוא נותן לי כבוד. פעם רבנו, אז הוא צייר לי לב גדול ורשם 'אני אוהב אותך', וחזרנו. אני מאד מתגעגעת לשמעון ואנחנו משוחחים מדי יום בטלפון, היא מספרת. אני אוהבת אותו והוא אותי, אבל במכללה אסור להתנשק, אז אנחנו מכבדים את החוקים.

סוף בעמוד הבא

ועורכים סימולציות כאשר הסלוגן הוא 'אנחנו יכולים'.

מיזם משמעותי שייצא לפועל בקרוב בבניין הרכבת שמול המכללה, הוא בית קפה חברתי עם אולפן רדיו אינטרנטי וחוג לקרמיקה-צעד חשוב ומשמעותי לשילובם בחיי הקהילה. אולפן רדיו זה חלום בעבורם, מדגישה שלומית, והם מאד נהנים לשדר. תחום המוזיקה, והשירה בפרט, מאד מפותח בקרב הסטודנטים, ותעיד להקת 'בונוסי' בהנהגת אלון תמיר. יש לנו יש חדר מוזיקה על כל המשתמע: תופים, גיטרות, מיקרופונים; זמרים מעולים (ערן, רפאל, ריקי, הודיה) ומתופף משובח (נסים) הופענו בהצלחה במרתון טבריה ונערכים לקראת השלושים במאי, אז נחגוג בת מצווה למכללה.

ביכשורי חיים' מושם דגש על טיפול פרטני וגם קבוצתי, בהנחיתה של קלינאית תקשורת. לא פעם באים חניכים עם רעיונות יצירתיים, אומרת שלומית, ואני שולחת אותם לבדוק עלויות, ובמידה והפרויקט המוצע עומד בתקציב, אנחנו נותנים אור ירוק. וישנם מתנדבים מסורים כמו **שאול אלטר** שידו בכל, ומה שמבטיח תמיד מתקיים; יש את **ברוריה שרון** הספרנית, שמתנדבת לישעת סיפורי בכל שבוע ועוזרת לסטודנטים בכל שאלה וסוגיה; ואת **תרצה היימן** שמעשירה אותם בנושאי חגים ועוד; וישנם שיתופי פעולה פוריים עם השכנים **מימול גלעד'** שמגיעים אלינו לפעילויות שונות במסגרת פרויקט 'איך אני מכיל את השונה'.

לא כולם פה עשויים מקשה אחת, מטעימה שלומית, ואנחנו מודעים לצרכים השונים של כל סטודנט וסטודנטית. ישנם חבריה שמעדיפים מעת לעת לצאת קצת מהמסגרת ולהתאוורר, ואנחנו מאפשרים להם לטייל ברחבי הקיבוץ כדי לטעום אור צח ולחזור. זה מעניק להם את השקט והפרטיות שנחוצה להם. מטרת הפעילות כאן בין השאר, היא להגביר אצלם את הבטחון העצמי במפגש עם סיטואציות בחיים (יאמץ אוטובוס' למשל

לתת טעם לחיים – המשך

לידיעת הציבור

בימים אלה נכנסת רוח'לה כהן לתפקיד אם הבית של מועדון 'בית קרפ'. המהלך נעשה במטרה לשפר את מצב התחזוקה ואת חזות המקום. הזמנת המועדון לאירועים ולכל שימוש אחר יעשה ישירות מו רוח'לה (050-8652540).

אני מנצל את ההזדמנות ומפרסם את מחירון השימוש במועדון. (ראה דף מצורף)

בהצלחה לרוח'לה,

גלעד גורן- מנהל קהילה
אגודה קהילתית- מתיישבי אשדות יעקב
איחוד 050-6944749

@@@@@@@@@@@@@@@@

מלא טוב!
לניצה וסוליק כהן
להולדת הנכדה
בת אצפרי וטוהר
מלא טוב למשפחה!

החלום שלנו זה להתחתן, אומרת מירית. ילדים? לא בטוח. זה קצת מפחיד. אולי נאמץ ילד. 'מירית היא לוחמת, פייטרית של ממש, שנותנת השראה לחברים אחרים במכללה', אומרים אנשי הצוות. שלומית מספרת שישנם במכללה זוגות נוספים, ומדי פעם לוקחים אותם לצמח לארוחה משותפת. זה עוזר לפתח תקשורת זוגית.

סטודנט בולט נוסף הוא ערן מטבריה, בנם של יעקב וירדנה אמסלם שנחשב לאומן ארט-ברוט (אמנות אוטוסיידרים) מחונן שניחן גם בקול ערב, שהופך אותו לזמר הבית של המכללה. ערן 'מכור' לניקיון ובין לבין עובד בשניצליה בצמח ואוסף בקבוקים למיחזור שאת תמורתם הוא מעביר לעמותה.

שלומית: בגיל 40 הבנתי שזה הזמן לעשות שינוי בחיי. גם בעבודתי ב'אמסלם' נגעתי באנשים, אבל פה אני מרגישה אחרת. מרגישה את המשמעות של עשייה תכלית. קיבלתי פרופורציות לחיים והבנתי שמכללת 'כישורי חיים', זה הדבר האמיתי, בלי פילטרים ובלי פוזות. המטרה והשליחות שלי כאן, היא לעזור לסטודנטים להגשים את השאיפות והחלומות, שיתנו להם, וגם לנו, טעם לחיים.

אבנרון

**מחירון למגוון צרכים קהילתיים ופרטניים
למועדון 'בית קרפ'**

מחיר		פעילות	פלח
יום שלם	ערב אחד		
	ללא עלות	אסיפות – קיבוץ ונוף אשדות	מוסדי
	ללא עלות	ישיבות מנהלים קיבוץ ונוף אשדות	
700 ש"ח	300 ש"ח	ישיבות ענפים – אשדות בעמק, אגדה, לוג.	
700 ש"ח	500 ₪.	מסיבות ענפים	
700 ₪	500 ₪	מערכת החינוך	
	ללא עלות	ערבי קהילה – פעילות תרבותית	חברתי
	ללא עלות	ערבי קהילה – מפגש חברתי בלתי פורמאלי	
	ללא עלות	מועדון "פעמיים כי טוב"	
	300 ₪	השכרת המועדון לאירועים פרטיים של חברי הקהילה	חברתי- בתשלום (כולל אבלות- פרטי)
	500 ₪ (כולל בלאי, מלאי וטלאי).	השכרת מועדון ע"י חברי הקהילה לצורך מסיבת דיסקו	חברתי - בתשלום
	300 ₪ לחודש, או 100 לערב.	השכרת המועדון לאירועים פרטיים של חברי הקהילה- אחת לשבוע.	חברתי- בתשלום
	750 ₪.	השכרת מועדון לחיצוניים (לתערוכות, מכירות וכיוב')	חיצוניים-
	250 ₪ לשעה	ישיבות	
	בסיס: מועדון+ שירותים+ לפטופ+ מקרן+ פינת קפה+ חשמל+ מים + תגבור שולחנות וכסאות.	אירועים 1200 ₪)	

ארכיון אשדות יעקב איחוד

היו שלמה אלפיה, יעקב סעד, יוסף קוסטיקה, שלום מוואס. אני הייתי בקבוצה השנייה שיצאה תוך פחות מחודש אחרי הראשונה.

הגענו לכפר גלעדי אבל לא רצינו להישאר שם. המצב שם היה רע מאוד: לא היה אוכל, הם סבלו ממחלות, מעזיבות ומחוסר ידיים עובדות. אחרי כמה חודשים בכפר גלעדי מזכירות הקיבוץ המאוחד החליטה להעבירנו שישה עשר חברים לגשר. זה קרה ב-1929-1930, שגשר (אשדות יעקב) רק הוקמה אז ע"י קבוצה ירושלמית ועוד חברים מתנועת החלוץ מאירופה ומפולניה.

התחלנו בהקמת מפעל החשמל של רוטנברג. נשלחנו לכל מיני מקומות לכל מיני עבודות לפי הצורך. עבדנו בעיבוד אדמה, בבניין, בנהריים, ובסלילת כבישים. גשר הפך אח"כ לאשדות יעקב. לא היו שם מגורים. איפה שהיה חור הניחו מיטה ואמרו לי כאן תישן. פעם הכניסו אותי לחדר עם חמש רוסיות מבוגרות. זה לא היה נורא. יותר מאוחר הוצאתי מיטה והלכתי לישון בחוץ. כשהתקרר החורף שמו פחים על סוכה ועל זה שקי זיפזיף שהם לא יעופו, וזה היה הגג.

בשנות ה-40 גויסתי ע"י הסוכנות והמוסד לעלייה ב' לנסוע לסוריה ולהעלות עוד עולים. מהקבוצה הדמשקאית נבחרו 5-6 אנשים לפעולות של מסתערבים, פעולות העפלה, נשק והברחות. נשלחתי לחאלב, לבירות ולקאמישלי לשנתיים וחצי וסייעתי לעלייה משם. הוחזרתי ארצה ע"י דוידקה נמרי חבר הקיבוץ ופעיל עלייה, בשל מחלת אשתי, הפעם לצמיתות לאשדות יעקב. היינו שישה דמשקאים באשדות יעקב איחוד מיהעלייה הראשונה שנשארו. מאלו שעלו בשנות ה-40 לא נשארו הרבה בקיבוצים".

גמליאל בעבור על עלייתו לארץ ופועלו במוסד לעלייה ב'

החוקרת דרורה הייק מאוניברסיטת חיפה הוציאה לאחרונה ספר בשם "כפר גלעדי - שער עלייה". כותרת המשנה היא: "ההעפלה היבשתית מגבול הצפון 1919 – 1946". דרורה היתה בארכיון של אשדות ונעזרה בחומרים המצויים כאן בנושא המחקר שלה. דרורה קיבלה חומרים לא רק לגבי פועלו של גמליאל בסוריה אלא גם לגבי פועלו של יוסף חלק שם. דבריו של יוסף יובאו בעלון הבא.

דבריו של גמליאל המובאים בהמשך לקוחים מראיון שנתן לאריה כהן בתאריך 16.11.1998 במסגרת תיעוד ההעפלה מסוריה ולבנון, (עבודת דוקטורט שלו). הדברים מובאים בספרה של הייק.

שבת שלום,

שאול ינאי

"הקמת תנועת החלוץ הייתה בסודי סודות. פחדנו מההורים ומהמשטרה, והתחלנו להתארגן. רכשנו ידע על א"י והחלטנו לעלות ולהקים קיבוץ.

יהודה קופילביץ' סייר אז בקהילות בארצות המזרח לראות את מצבם הקשה ולדאוג לכסף ולארגן אותן. חשבנו לעלות 15-18 חברים. המורה גולדשמיד אמר לי שיש לו אח (אח של ברוך גולדשמיד, הסבא של זיו ובארי אופיר) בקיבוץ גשר ונתן לי מכתב בקשה לקיבוץ לעזור לנו. היינו עולים בקבוצות של שישה. שישה הראשונים נסעו בטקסי ב-1929 והגיעו לכפר גלעדי. ביניהם

תודה והוקרה

וכמו בכל חיי, אישי הראשון היקר והטוב,
שוב צדק.

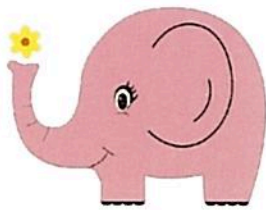
תודה גדולה ליוסי בן-פורת המושיע!!!

נ.ב. שיחררתי את "כרומגן", לשמחתם.

על החתום ב.ג.

שבת שלום
לכל מי שרואה באשדות בית.
ולכל שאר אנשי העולם.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@

אלף טוב!
לאורית ודורון אהב ציון
ולכל המשפחה
להולדת הבן - צמרי

אני רוצה לספר לכם מעשה שקרה לי.
ומעשה שהיה כך היה:

ביום חמישי, לאחר שבוע קודם טופלה מערכת המים החמים שעל גג ביתי ע"י בעלי המקצוע של חברת "כרומגן", פסקו המים החמים בביתי. והימים ימים קרים ומחר יום שישי, באים הילדים והנכדים. אכן המצוקה גדולה.

אישי ואני התדיינו אל מי לפנות במצוקתינו. אני אמרתי: **לכרומגן**.

אישי אמר: **ליוסי בן פורת** שמנוסה בפתרון בעיות.

אחרי דיון סוער צלצלתי **לכרומגן** ואישי **ליוסי**.

כרומגן: "נא השאירו הודעה ונתקשר אליכם"

יוסי: "אעשה הכל להזמין את החשמלאי מחר בבוקר".

יום שישי בבוקר: קבלתי טלפון מ"**כרומגן**", (אכן התקשרו), ולמגינת ליבי הודיעו שהיום יום שישי ואין באפשרותם לשלוח מישהו... זעקתי במצוקתי שאין לנו מים חמים. והתשובה היתהשמבינים אותי אך אין ברירה. ביום ראשון מיד יטפלו.

יום שישי, חזרתי מעבודתי הביתה, מיואשת, ומה עיני רואות: קודם כל את **יוסי** שנוכחותו ברורה ומידית, ולידו את אישי ושניהם מבטם מורם אל על, אל קצה הסולם הנשען על גג ביתינו ושם על הגג מסתובב לו החשמלאי רב הידע **בועז**, שהוזעק ע"י **יוסי** והגיע במידי. יחדיו נסעו למחסן של הכל-בו, להביא את הסולם הענק, ואז ממרומי הגג, התברר שהוא נזקק לחוטים מיוחדים, **יוסי** נע בקלילות להביא את החלקים הדרושים ובכוחות שהיו אצורים בתוכו, העיף אותם אל **בועז** שחיכה להנאתו על הגג. החליף חוטים, השעון הוחלף והכל עובד.

בועז החשמלאי קיבל שורת קוביות שוקולד, גרברה אדומה להביא לאמא שלו ונסע הביתה.

יוסי קיבל חיבוק עד כמה שאפשר להקיפו.

אגודת המים בעמק הירדן
אגודה שיתופית חקלאית בע"מ

מי שתייה והיגיינה בשעת חרום – המוכנים! רגועים גם כשמופתעים!!!

בנין המועצה האזורית עמק הירדן 15132 טל. 04-6774777, פקס. 04-6751744

תמיד טוב שיש מים בבית!

מים הינם מצרך חשוב וחיוני לאדם. מחסור במים גורם לפגיעה באיכות החיים או גרוע מכך. משק המים רגיש לפגיעה באספקת המים השוטפת, לזה יש סיבות רבות, כגון: תקלות הגורמות להפסקות מים לא מתוכננות, זיהום מים פתאומי, רעידת אדמה, מלחמה ועוד. אגודת המים, ערוכה לספק מים חלופיים בעת הפסקת מים ארוכה, בזמן שגרה ו/או חרום.

- התארגנות לאספקת מים חלופיים, לוקחת מספר שעות.

- זמן חידוש אספקת המים כסדרה, וחזרה לשגרה, יכול להימשך מספר שעות עד מספר ימים.

כדי להקל על משך הזמן עד אספקת מים חלופיים או חזרה לשגרה, אנו ממליצים לכל בית אב לשמור בבית מנת מים לכל אדם המתגורר ביחידות הדיור שלכם.

המלצת פיקוד העורף למלאי מים ביתי לשעת חרום:

לכל אדם 4 ליטר ליום למשך 3 ימים כלומר **12 ליטר לאדם הנמצא בבית**. מים אלו מיועדים לשתייה ובישול. ניתן לשמור מי ברז, אין חובת שימוש במים מינרלים.

מים אלו טובים כמענה ראשוני! במקרי קיצון עד שלושה ימים, תוך שימוש חסכוני ומוקפד.

הנחיות לריענון מים ושמירתם:

מומלץ לשמור בממ"ד או בחדר המיועד לשימוש בחרום, להניח המארזים על הרצפה למניעת נפילתם.

מי ברז לשתייה – יש לרענן את המים, לכל היותר, אחת ל-3 חודשים ולהחליפם במים טריים.

מים מינרלים – יש לרענן על פי הוראות יצרן וזמן תפוגה המופיע על הבקבוק.

בכל מקרה את המים הישנים ניתן לנצל כמי שתייה רגילים, ולכל שימוש אחר בבית, אין צורך לשפוך.

איך שומרים על היגיינה וניקיון כש אין מים?

ערכת סניטציה:

מומלץ לשמור בבית "ערכת סניטציה" הערכה כוללת מוצרים הנמצאים בבית בשימוש יומי:

חבילת מגבונים לחים וג'ל אנטיבקטריאלי – לסייע בהיגיינה אישית.

כלים חד פעמיים ומגבות נייר – לשימוש כשאין אפשרות לשטיפת כלים.

שקיות לאיסוף פסולת – לשמירה על הניקיון ומניעת מפגעים סביבתיים.

שקית סניטציה – שקית לצרכים סניטריים – שקית מיוחדת לשימוש בשירותים כשאין מים וניתן להלבישה על

האסלה – ניתן לרכוש באתרים מתמחים דרך האינטרנט.

את הערכה יש לשמור במקום מוצל קריר ויבש כמו ממ"ד או בחדר המיועד לשימוש בשעת חרום.

אגודת המים תשמח לענות לשאלות ולסייע ככל שיידרש, ויתאפשר!!!

-18-

מי ומה באשדות

המרשימות שנמדדו באשדות - ישנו נתון שמעורר תהיה, שלא לומר תמיהה - ברוב קיבוצי עמק הירדן כולל קיבוץ גשר, כמויות הגשם שנרשמו נמוכות בכ-100 מילימטר! בהשוואה אלינו. כנראה שאנחנו באמת הכי טובים!

מהירות תגובה- לפני כשבוע, אולי מעט יותר, שלחתי מסרון לסרגיי על תקלה באינטרנט הביתי שלי. לא חלפו אלא שתי דקות מרגע ההודעה, נקש סרגיי על דלתי ובתוך דקותיים נוספות בישר לי שהתקלה סודרה.

רכזת התרבות בישרה בקהילנט על הכנות לקראת יום הגבר הממשמש ובא, שיכלול משחקי חברה (פוקר וכאלה), בשר במעשנה ובירה. יונתן אלטר מיהר להגיב: פוקר אני לא אוהב, בשר במעשנה לא הולך כי אני צמחוני ובירה אינני שותה. מסקנתו החד-שמעית לאור אלה- אני לא גבר!!

מסיבת פורים ידעה במהלך השנים עליות ומורדות. היו נסיונות לפלח את הציבור בין מבוגרים לצעירים ולבנות לכל פלח תבנית משלו. לרוב זה לא עבד, ולכן הוחלט לחזור למתכונת הישנה והמוכרת של מסיבה אחת לכולם. התוכן נותר די דומה. ירונדוי בניצוחה של שרהליה שרון שלעיתים נילוו אליה נגנים, תחרות תחפושות, שתיה כיד המלך ובעיקר בעיקר מוזיקה לריקודים

המשך בעמוד הבא

במהלך אחד מאירועי החורף הקשים, נשמטה עגלת המיקוש הגדולה מהברזלים שתמכו בה ונפלה אפים ארצה. במשך שבוע שכבה העגלה הפוכה, עד שניתן היה להרימה מחדש. מראה קשה שהזכיר נשכחות. שאול ינאי מוסר שבימים אלה מוקמת באתר זה אנדרטה לזכרו של אברהם אקראי ז"ל שנהרג במיקוש בנהריים.

לאיציק גל יש היסטוריה ארוכה של גידול כלבים. רובם הגיעו לשיבה טובה וחלקם נקבר בחלקת הולכי על ארבע הסמוכה למתבן הישן. כלבו האחרון של איציק מגוע לברדור (או שמא גולדן) לא שפר מזלו והוא נמצא ללא רוח חיים סמוך לכביש 90. מסקנתו של גל היא שמישהו גנב את כלבו, הניחו על גבי טנדר, והלה קפץ ממנו לכביש שם מצא את מותו.

כמות הגשם שנמדדה עד כה באשדות (למעלה מ-550 מ"מ) שהיא זמנית בלבד, גבוהה בעשרות אחוזים מהממוצע הרב שנתי העומד על פחות מ-400 מ"מ. תוצאות הגשם ניכרות היטב בזרימות המים (האי במעגן נעלם לחלוטין) ובצמחיית הבר שמגיעה השנה לגבהים מרשימים כמותם לא זוכרים זקני אשדות. גם החיטה 'בעלי', שבשנים האחרונות לא הניבה יבולים מרשימים, הפתיעה השנה לטובה, אפילו בשטחי האי של נהריים, שאם לא יחזור בו מלך ירדן מהחלטתו (שלא לחדש את ההסכם), הרי שזהו יבולם האחרון. אפרופו כמויות הגשם

מי ומה - המשך

מהירותו הממוצעת של מין זה היא מדהימה - 30 קמ"ש - ובתוך יומיים מסוגל לעבור את המרחק שבין ישראל לקפריסין. הפרפרים מגיעים אלינו מחצי האי ערב ולאחר מכן ממשיכים צפונה.

ואי אפשר להתעלם מנוכחותם של הדורסים (בעיקר דיות ולאחרונה אף עקבים) כמו גם החסידות שנוהגות לאחרונה לחנות על גג תחנת הכת הנטושה בנהריים, ועוד מינים רבים של עופות שלא אזכיר את שמם שמא אחטא לאמת, ודובי יכעס עלי, ובצדק.

ילדי המצוות עשו זאת שוב, ובהנהגתו של האחד והיחיד אילן אליהו בתמיכה צמודה של אמנון אביגדור, מיכל פרידר ועוד הרבה אנשים טובים, כולל הורים שנטלו חלק, סיימו ריצת חמישה קילומטר במסגרת מרתון ירושלים. כל הכבוד!!

אהת life!

עלון 1257

עריכה ומי ומה – אבנר רוך
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רוך

העלון הבא יופיע ערב פסח!

שתקפיץ את הקהל לגבהים. לעיתים גם הופעות. אחד מנדבכי טרום מסיבת פורים היה (ונוטר) 'המשתה' שעורכים צעירי אשדות שנועד לתדלקם ולהביאם מוכנים לקראת עד-דלא-ידע. השנה דומה שגם מרכיבי יסוד אלה החלו להתפורר. כך למשל במקום משתה אחד לצעירים התקיימו שני משתים, כאשר באחד מהם חובל צינור מים ראשי ומזרקת ענק היתמרה ממנו השמימה. המסיבה עצמה לא התעלתה לגבהים ועמדה בסטנדרטים מקובלים עם מספר מוגבל של שיכורים, מאבטחים נטולי תעסוקה ונקניקיות בטעם 'זיפת' כמו של פעם.

השבוע התקיימה במועדון פגישה עם אנשי הועד המקומי (צלע אחת מתוך שלוש: קיבוץ, קהילה, ועד מקומי) שם הוצגה סקירה פרטנית על פעילות הועד (בראשות ניב ליש, מזכיר גלעד גורן) והוסברו סעיפי התקציב השונים. אם זכרוני אינו מטעני הרי שזהו מפגש ראשון של הועד עם הציבור מאז נוסד גוף זה, מה שמעיד יותר מכל על שקיפות. שינוי מרענן שראוי להערכה.

אין אחד מאיתנו שלא ראה את הפרפר המדהים הזה הקרוי 'נימפית החורשף'. מין זה נמצא בהגירה כמעט מתמדת, כותבים המומחים, ומסוגל לעוף למרחקים של 4000 ק"מ בחיפוש אחר אזורי מזון חדשים.